

Zaterdag 1 april 1916.

In de spijkerfabriek van Gentbrugge, door de Duitschers in beslag genomen, zijn sedert eenigen tijd italiaansche krijgsgevangenen werkzaam. Hun voorkomen was zoo miserabel, dat de voormalige bestuurder oorlof heeft gevraagd aan de oppermacht om ze te mogen van eten voorzien.

Donderdagavond twintig minuten na negen ontstond het eigenaardig, klepperend geluid van een zeppelin boven de stad, niet ongelijk aan het ratelen van een wanmolen.

's Morgens keerde hij terug van zijn vernielingsuitstap. Gisteren avond vertrok er een tweede. Zijn weerkomst werd niet waar genomen.

Dezen morgen omstreeks elf uur nieuwe opmarsch van tallooze soldaten in blijden, hellen lentezonnenschijn.

Het is merkwaardig om die gelijk-aschgrauwe, dichtaangesloten scharen gade te slaan, vier op een lijn, al de gestalten even recht, al de geweren met de bajonnetten regelmatig schuingehouden, al de grauwe knieën gelijktijdig even kroomend, al die zwarte voeten in gelijkmatige kadans voortschrijdend juist tot op denzelfden afstand, geen deel van een centimeter misschien geen millimeter verder of nader den grond rakend...

Cardinaal Mercier, aartsbisschop van België, die met een vrijgeleide naar Rome vertrokken was, deed bij zijn terugkomst voor alle kerken van het land bestemd, te Mechelen een vastenbulle aflezen met beschouwingen over den oorlog, die aan de duitsche oppermacht niet bevielen. In een open brief aan hem van Freiherr von Bissing wordt hij erg op de duimen geklopt met bedreiging zonder genade gestraft te worden, indien hij dat omschrijven verder verspreidt. Die bulle was niet aan de censuur onderworpen geweest. De verantwoordelijke uitgever ondergaat een vonnis, waarbij hij een jaar gevang oploopt.

En het volk verklaart het feit volgenderwijze: deze is de zondebok, omdat de vijand op den prismaat van België de hand niet leggen durft uit ontzag voor de katholieke wereld van Beieren en de Rijnprovincies.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)